

ת"ד 335/11/14 - מדינת ישראל נגד זיאד אבו קמיר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

16 ינואר 2017

ת"ד 335-11-14 מדינת ישראל נ' אבו קמיר

כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
זיאד אבו קמיר
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלי גורן

ב"כ הנאשם - עו"ד רומן קלוגרמן (מטעם הסנגוריה הציבורית)

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 26.06.13 בשעה 21:50 נהג הנאשם ברח' ציזל ירוחם בעיר חיפה מצפון לדרום כשהוא אינו מורשה לנהיגה ברכב פרטי מסוג מזדה (להלן: "המזדה" או "הרכב הפוגע"). בהגיעו לצומת מטה המשטרה פגע עם החלק הקדמי של רכבו בחלק האחורי של רכב פיאט שעמד לפני הכניסה לצומת באור אדום. כתוצאה מהפגיעה בחלקו האחורי נדחף רכב הפיאט לפניו ופגע ברכב פולקסוואגן שעמד לפניו. כתוצאה מהתאונה ניזוקו שלושת הרכבים ונהגי הרכבים המעורבים ו-2 נוסעים נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי. לאחר התאונה הנאשם נמלט מהמקום מבלי למסור את פרטיו כנדרש בחוק.

לנאשם יוחסו עבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף, אי שמירת רווח, אי עצירת רכב במקום תאונה, אי מסירת פרטים לנפגע, הזזת רכב ממקום תאונה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח.

לא שנויים במחלוקת

עמוד 1

- בעלות הנאשם ברכב המזדה.
- העובדה שהנאשם לא היה מורשה לנהיגה.
- העובדה שרכבו של הנאשם היה מעורב בתאונה.
- אופן התרחשות התאונה ותוצאותיה.
- העובדה שנהג המזדה עזב את מקום התאונה טרם הגעת המשטרה למקום ומבלי להשאיר פרטיו לנהגים המעורבים.

במחלוקת

- זהות נהג רכב המזדה - לטענת הנאשם בזמן התאונה שהה בחתונה, וברכבו עשה שימוש, ללא רשותו וללא ידיעתו, אדם אחר שזהותו אינה ידועה לו.

בנסיבות אלו אין מקום לדון בכל שאינו במחלוקת, והכרעת הדין תתמקד אך ורק בשאלת זהות נהג רכב המזדה והאם הנאשם סתר במידה הנדרשת ממנו בהליך זה את "חזקת הבעלות".

חזקת הבעלות ומשמעותה

2. כאמור, אין חולק כי הנאשם הינו הבעלים של רכב המזדה והרכב היה בחזקתו הבלעדית בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

3. חזקת הבעלות נקבעה בסעיף 27ב. לפקודת התעבורה:

(א) אחריות בעל הרכב [תיקונים: התשנ"א, התשנ"ז (מס' 2)] (א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק) או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו (ההדגשות שלי ג.ק.).

(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

(ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על אותו אדם.

4. כבר נפסק לא פעם כי חזקת הבעלות אינה מוגבלת לעבירות מסוג "אחריות קפידה" והיא חלה על כל סוגי עבירות התעבורה לרבות נהיגה רשלנית, גרימת תאונת דרכים ואף הפקרה לאחר פגיעה. ראה בהקשר זה רע"פ 1185/11 ממדוח מ- רובינשטיין, רע"פ 4210/15 - אנואר אבו בלאל נ' מדינת ישראל, עפ"ת (מרכז) 2087-03-16 - סלטי ניר ביטרן נ' מדינת ישראל, ע"פ 2218/08 הייב נ' מדינת ישראל.

5. ככלל על הנאשם להצביע על זהות הנהג בפועל. עם זאת, במקרים בהם השימוש ברכב נעשה בידי אדם שזהותו אינה ידועה לנאשם ובנסיבות שלנאשם לא הייתה כל שליטה וידיעה על כך, הרי שנסתרה חזקת הבעלות. כך לדוגמא, כאשר נאשם מוכיח במידה הנדרשת ממנו בהליך זה, כי הרכב נגנב או נעשה בו שימוש בניגוד לידיעתו והסכמתו, הרי שעומדת לו ההגנה הקבועה בסעיף, גם אם לא הצביע על זהות הנהג.

6. בענייננו, לאחר ששמעתי את הנאשם והעדים השונים, עיינתי בראיות שהוצגו ושקלתי טענות הצדדים, אני סבור כי הנאשם לא הוכיח כלל ובוודאי שלא במידה הנדרשת ממנו בהליך זה, כי הרכב נלקח ממנו ללא ידיעתו ו/או ללא רשותו ו/או כי אדם אחר עשה שימוש ברכבו במועד ביצוע העבירה ובהתאם לא עומדת לו ההגנה הקבועה בסעיף 27.ב. (ב) לפקודת התעבורה.

ראיות הצדדים בשאלה שבמחלוקת - זהות הנהג

זיהוי הספונטני של הנאשם על ידי אחד מעדי התביעה

7. במהלך חקירתו במשטרה זוהה הנאשם על ידי אחד מעדי התביעה, מר איליה מתן, שלא במסגרת מסדר זיהוי חי ולא במסדר זיהוי תמונות, אלא באופן ספונטני. להלן הראיות הישירות והעקיפות הקשורות בזיהוי של הנאשם כמי שהיה מעורב בתאונה.

עד התביעה מס' 5, מר איליה מתן

8. נהג רכב הפיאט המעורב בתאונה אשר זיהה את הנאשם כמי שנהג ברכב המזדה בזמן התאונה.

הודעתו במשטרה הוגשה לבקשת ההגנה וסומנה נ/3 במסגרתה מסר את הדברים הבאים: "בתאריך 26/6/13 סמוך לשעה 21.15 בלילה נהגתי ברכב הנ"ל ברח' ירוחם זיצל. נסעתי מכיוון צ'ק פוסט לכיוון כללי מערב. הגעתי לצומת ליד מטה חוף. עמדתי בנתיב ימין מבין שני נתיבים לנסיעה ישר עקב רמזור באור אדום. לפניי עמדו שלושה כלי רכב. אני עמדתי אחריהם וכעבור כדקה הגיע רכב מאחורה ופגע ברכב מאחורה בחוזקה וכתוצאה מכך רכבי נהדף לפניי ופגעתי קלות ברכב שהיה לפניי. יצאתי מהרכב לנהג האחרון שפגע בי והוא גם יצא מהרכב ואמר לי "אני בפסילה. קח כסף ותתקן רק אל תערב משטרה".

ועניתי לו כי אני מזמין משטרה ואז נכנסתי לרכב לקחת דף לרשום פרטיו וראיתי שהנהג ברח מהמקום. אני רשמתי מספר הרכב על הפלאפון שלי והוא 68-645-29 מסוג מזדה לנטיס צבע אדום כהה..." (נ/3 עמ' 1 ש' 1-14). התבקש לתאר את הנהג הפוגע והשיב: "הוא נראה בגילאים 50-60. נראה מסומם ויש לו צלקות בפנים וקירח. אני עכשיו טרם גביית העדות כאשר נכנסתי לחדר בוחנים של גנאדי ראיתי את הנהג שיושב אצל גנאדי וזה הנהג הפוגע מאחורה בוודאות. זהו אותו אדם שברח. הוא היה לבד ברכב (הערת חוקר: מדובר באבו קמיר זיאד שנחקר ברגע זה אצל הבוחן גנאדי). אני הגעתי לפה, כי הבוחן גנאדי דרש ממני להגיע לעדות מפורטת ולצורך זיהוי הנהג הפוגע. אני במקריות נכנסתי לחדש של הבוחן גנאדי וראיתי בחור שיושב מול גנאדי שראיתי אותו מאחורה וכאשר התקדמתי לשולחן לידי הסתכלתי לפנים שלו ומיד זיהיתי בוודאות שזה הנהג הפוגע והצבעתי עליו וסיפרתי כך לבוחן גנאדי. לאחר מכן הבוחן גנאדי אמר לי לצאת ואמר לי שאתה חוקר אותי". (נ/3 עמ' 1 ש' 23 - עמ' 2 ש' 6 - ההדגשות שלי ג.ק.)

בעדותו בבית המשפט חזר על נסיבות התרחשות התאונה ולעניין זיהוי הנאשם בתחנת המשטרה העיד: "... אז ביקשו במשטרה עדות יותר רצינית. איך שאני נכנס לשוטר למשרד שלו אני רואה את הבן אדם. הוא נראה קירח קצת. שאל אותי השוטר אם זה האדם, ואני אמרתי לו שכן. זה היה במקרה. הוא אמר לי "חכה רגע בצד". השוטר זיהה את השם של האדם ואמר לי בסדר גמור ואמר שהם מכירים את הבן אדם. לקחו אותו. הוציאו אותו מהחדר וזהו. כשהוא ברח עם הרכב, לא רדפתי אחריו". (עמ' 24 ש' 24 - עמ' 25 ש' 2 לפרוטוקול-ההדגשות שלי ג.ק.)

בחקירתו הנגדית אישר כי: "היה חושך אבל הייתה תאורת רחוב: רמזורים, מטרונית.. הכול מואר. אני מדבר על כיוון נסיעה מכיוון המשטרה לכיוון הצ'ק פוסט." לטענה לפיה זומן למשטרה לצורך זיהוי הנהג השיב "נכון" ובהמשך העיד: "כשנכנסתי אז הבחור הפוגע נמצא מולו. השוטר לא אמר לי כלום. אני מסתכל בזווית העין. לבד ראיתי שזה הבחור שפגע בי, וזה לפני שהוא שואל אותי שאלות על הבחור. הם אמרו לך "תגיע, תזהה, ותפסנו מישהו שאנו חושדים בו". ברגע שאמרתי להם שזה הבחור אז השוטר הסתכל. אמר לי "חכה בחוץ" ולקח אותו אחרי שאמרתי לו שזה הבחור...כן. הוא היה עם אזיקים." אישר כי בזירת התאונה לא מסר למי מהשוטרים תיאור של הנהג או סימנים מזהים אחרים (עמ' 25 ש' 31 - עמ' 27 ש' 24 לפרוטוקול-ההדגשות שלי ג.ק.).

עד התביעה מס' 1, מר גנאדי לכטמן,

9. מדובר בבוחן המשטרה אשר הגיע לזירת התאונה וערך פעולות חקירה שונות הקשורות בבוחנות ובאמצעותו הוגשו המסמכים ת/3-11. מאחר שאופן התרחשות התאונה ותוצאותיה אינם במחלוקת, אין מקום להרחיב ביחס לפעולות אותן ביצע הבוחן בהקשר זה. להלן אביא את עדותו של הבוחן בכל הנוגע לשאלת זהות נהג רכב המזדה.

בחקירתו הנגדית אישר כי לא הבחין בנאשם בתוך הרכב והוא זה שביקש מהנאשם להגיע ביום ראשון לחקירה

במשטרה ולא תיחקר את הנהגים בזירה. לטענה לפיה היו צריכים להימצא על פניו של הנאשם שרידי כרית האוויר שנפתחה השיב: "איזה שרידים נשארים על הפנים של האדם כאשר יש מגע בין הכרית לפניו של האדם?... לא יודע" (עמ' 14 ש' 5 לפרוטוקול). אישר כי הוא זה שביקש מאחד הנהגים המעורבים להגיע לתחנה למסור עדות. לטענה לפיה אמר לו שהוא מוזמן לזהות את הנהג השיב: "לא. " (עמ' 14 ש' 22 לפרוטוקול) כאשר הוצגה בפניו עדותו של הנהג לפיה זומן גם לצורך זיהוי נהג המזדה, השיב: "לא זכור לי"...ראשית, לא ידעתי מי הנהג ברכב. ביקשתי מהנהגים המעורבים הנוספים להגיע ולתת עדות מפורטת על מה קרה בתאונה" (עמ' 14 ש' 25-28 לפרוטוקול). לשאלה מדוע לא בוצע מסדר זיהוי מסודר, השיב: "כפי שאמרתי. לפני זה לא ידעתי מי הנהג. אני בדרך כלל מזמן לימים שאני עובד. ריכזתי את כולם באותו היום" (עמ' 15 ש' 1-2 לפרוטוקול). לטענה לפיה לא היה צריך לאפשר לנהגים/נחקרים אחרי להיכנס למשרד החקירות בזמן שהנאשם נחקר, השיב: "הדלת שלי פתוחה בזמן החקירה. אני לא זוכר את המקרה המיוחד הזה...אני חוזר על התשובה שמסרתי קודם. אני לא זוכר בדיוק באיזה תאריך נגבתה העדות של הנהג הזה. באותו היום בכלל לא ידעתי אם הוא נהג או לא נהג. הדלת שלי פתוחה. בזמן החקירה אני לא סוגר את הדלתות. ייתכן שזיהיתי אותו אז" (עמ' 15 ש' 7-12 לפרוטוקול). לטענה לפיה הנהג האחר הבחין בנאשם שגבו אליו ובהמשך התקרב והסתכל עליו מלפנים, השיב: "אני לא זוכר דבר כזה. לא יכול לענות" (עמ' 15 ש' 16 לפרוטוקול). לטענה לפיה תכנן את אותו מפגש בין הנאשם לנהג הנוסף, השיב: "אני לא זוכר את זה בדיוק. לא יכול להיות שעשיתי פה תרגיל. זימנתי את כולם לאותו היום בו אני עובד כדי לקחת עדויות...לא נתתי שעות מדויקות לאנשים להגיע. לא זימנתי בשעות ספציפיות... לא ידעתי מתי הם יגיעו. אני לא יכול לומר בדיוק את השעות לאנשים. אני אומר למעורבים בתאונה שאני עובד בימים כאלה וכאלה שיבואו אליי לתת עדות. היה מקרה שהוא ישב אצלי בחקירה והגיע גם הנהג השני...הדלת שלי הייתה פתוחה ואני לא סוגר את הדלת גם בזמן חקירה. שואלים מי זה נאדי...ראשית, לא ידעתי שהם יגיעו באותו הזמן. זה נשמע תמים....אף אחד לא ישב עמי בחדר חוץ מהנחקר. אני לא נוהג להושיב אנשים שמעורבים באותה תאונה באותו זמן...לא תכננתי זאת." (עמ' 15 ש' 24 - עמ' 18 ש' 4 לפרוטוקול -ההדגשות שלי ג.ק).

עד התביעה מס' 7, רס"מ אמיר עציון,

10. ערך את דו"ח הפעולה ת/15 ואישר תוכנו. במסגרת הדו"ח ציין כי הגיע למקום מציאת רכב הנאשם בסמוך לתחנה המרכזית "לב המפרץ", שם הבחין בנאשם שכוב מחוץ לרכבו שעמד על המעבר בין שני מעברי חצייה כשחזית הרכב לכיוון דרום עם פגיעות פח טריות, שמשות הרכב בצד הנהג שבורה וכריות האוויר פתוחות. הנאשם ציין בפניו כי "לא הוא נהג ושארין ברשותו רישיון נהיגה. נהג חבר שעזב את המקום". עוד ציין כי התרשם שהנאשם "צולל" ולא "מתשר לעניין" (צ"ל מתקשר - ג.ק.). בחקירתו הנגדית התבקש להבהיר למה התכוון שתיאר את הנאשם כ"צולל" והשיב: "בעגה של השטח. האדם "צולל" הכוונה שלא מתקשר. ייתכן תחת השפעה של חומר שחשוד כסם או של אלכוהול. לא התנגדות נורמטיבית.. לא לא התכוונתי לעייפות" (עמ' 26 ש' 10-13 לפרוטוקול). לאפשרות לפיה הנאשם נכנס לרכב, השיב: "לא זוכר. אני חושב שמצוין פה שהוא ישב ליד הרכב. אני רשמתי שהוא שכוב מחוץ לרכב" (עמ' 27 ש' 32 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק).

דין בסוגיית הזיהוי ומשקלו הראייתי

11. כאמור מדובר בזיהוי ספונטני שלא בדרך של מסדר זיהוי חי או תמונות, זיהוי אותו יש לבחון בפרמטרים מעט שונים. אמנם משקלו של זיהוי זה נופל מזיהוי במסגרת "מסדר" שאז על המזהה להצביע על החשוד המצוי בחברת אנשים נוספים בעלי מאפיינים דומים ככל האפשר, ומחובתה של המשטרה להימנע ככל הניתן מזיהוי ספונטני, אך אין בידי לקבל טענות ההגנה לפיהן אין ליתן לאותו זיהוי כל משקל נוכח נסיבות הזיהוי. משקלו של הזיהוי נתון לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנסיבות התרחשות הזיהוי. ראה בהקשר **ע"פ 3727/93 עלי עזמי נ' מ. ישראל, ע"פ 5905/04 ראובן סלומון נ' מ. ישראל, ע.פ. 3055/06 רמי גרובי נ' מ. ישראל.**

12. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בראיות השונות הקשורות בזיהוי, אני סבור כי יש בנסיבות הזיהוי הספונטני במקרה הנדון, כדי לכרסם בעצמת הראייה. זאת, בעיקר נוכח דברי העד המזהה לפיהם הגיע למשטרה, בין היתר, במטרה לזהות את החשוד בגרימת התאונה והעובדה שזיהה את הנאשם כאשר האחרון היה לבדו בחדר החקירות ואזוק. גם אם הבוחן המשטרתי לא תכנן מראש מפגש בין העד לנאשם, הרי שלא היה צריך לזמן את שניהם באותה השעה ובוודאי שלא להותיר את דלת חדר החקירות פתוחה כאשר הנאשם נחקר ביחס לאותה תאונה כשהוא אזוק, ויתר העדים נמצאים מחוץ לחדר הפתוח.

13. עם זאת, אני נותן אמון מלא בגרסת העד איליה מתן, לפיה מבחינתו מדובר היה בזיהוי ספונטני שלא היה מלווה ברמזים מילוליים או אחרים מצד הבוחן. כבר בהודעתו במשטרה מסר העד כי מבחינתו הזיהוי היה מקרי: **"אני במקריות נכנסתי לחדר של הבוחן גנאדי וראיתי בחור שיושב מול גנאדי שראיתי אותו מאחורה וכאשר התקדמתי לשולחן לידי הסתכלתי לפנים שלו ומיד זיהיתי בוודאות שזה הנהג הפוגע והצבעתי עליו וסיפרתי כך לבוחן גנאדי"** (נ/3 ש' 25-32). גם בחקירתו הנגדית הדגיש העד כי מיד זיהה את הנאשם כמי שנהג וכדבריו: **"כשנכנסתי אז הבחור הפוגע נמצא מולו. השוטר לא אמר לי כלום. אני מסתכל בזווית העין. לבד ראיתי שזה הבחור שפגע בי, וזה לפני שהוא שואל אותי שאלות על הבחור"** (עמ' 27 ש' 19-20 לפרוטוקול).

גרסתו זו של העד לא נסתרה ואני נותן בה אמון מלא וקובע כי מבחינתו של העד מדובר במפגש "מקרי", ללא רמזים או ניסיון להשפיע עליו והזיהוי מבחינתו קשור אך ורק בזיכרונו את הנאשם מאירוע התאונה ובהתאם יש לתת לאותו זיהוי את משקלו ההולם.

מעבר לנדרש, יצוין כבר בהודעתו במשטרה ביום האירוע (נ/2) וגם בהודעתו במשטרה נ/3 מסר העד כי נהג המזדה נראה תחת השפעת סמים, תיאור הדומה לתיאור אותו מסר השוטר אמיר עציון בזמן שמצא את הנאשם בצומת לב המפרץ (ראה דו"ח הפעולה ת/15). לא מדובר בראייה משמעותית לעניין הזיהוי מהטעם שהתיאור יכול להתאים לאנשים רבים המצויים במצב דומה, אך יש בה כדי להוות חיזוק מסוים.

יש לציין, כי גם יתר פרטי זיהוי הנאשם כפי שנמסרו על ידי העד, תואמים לתיאור הנאשם באופן כללי, אך אין לתת לעובדה זו כל משקל, נוכח העובדה שאלו נמסרו לחוקר לאחר שהעד זיהה את הנאשם במסגרת אותו זיהוי ספונטני ולא קודם לכן.

14. במכלול הנסיבות, אני קובע כי אותו זיהוי ספונטני אכן מצביע במאזן ההסתברויות, ולא מעבר לכך, על הנאשם כמי שנהג ברכב המזדה בזמן התאונה. עם זאת. אין בראיה זו כדי לבסס את שאלת זיהוי הנאשם מעבר לספק סביר ואף לא קרוב לכך.

15. אשר לטענת הסנגור, לפיה היעדרו של מסדר זיהוי חי/תמונות מהווה מחדל חקירתי שיש בו כדי להביא לזיכויו, הרי שזהו מצב הדברים בכל פעם שמתקיים זיהוי ספונטני בתחנת המשטרה, אירוע אשר מאיין את האפשרות לבצע מסדר זיהוי חי. השאלה היא, האם יש באותו מחדל כדי לפגוע באופן משמעותי בהגנת הנאשם ועל כך יש במקרה זה להשיב בשלילה. גם אם אניח לטובת הנאשם, שהעד לא היה מצליח להצביע עליו במסדר זיהוי חי/תמונות, לא היה בכך כדי לתמוך בגרסתו של הנאשם בה אינני נותן כל אמון ואשר אין בה כדי לסתור ולו בקמצוץ את חזקת הבעלות.

ד.נ.א של הנאשם על כרית האוויר (כרית ההגה) של רכב המזדה

16. לאור מחדל חקירתי (היעדר דגימת ייחוס עדכנית), כפי שיפורט בהמשך, לא אתן לראייה זו כל משקל בשאלת זהות הנהג.

17. מכרית אוויר הגה הנהג אשר נפתחה כתוצאה מהתאונה נדגם חומר שנבדק במעבדת ד.נ.א ונמצא תואם את פרופיל הד.נ.א של הנאשם - ראה חוות דעת ת/2 אותה ערך עד התביעה מס' 2 פקד יעקב משיח.

בחקירתו הנגדית, לשאלה האם מדובר בחוות דעת סופית, השיב פקד משיח: "אינה סופית, כי היחידה החוקרת אמורה לשלוח את החשוד המדובר שנית כדי שנשלים את חווה"ד. נתבקשנו ע"י הפרקליטות בכל תיק שבו יש התאמה לדגום את החשוד שוב בתיק הנוכחי כדי שנוכל לאתר את השוטר שדגם ואת הנוגעים בדבר ולא למצוא דגימה ישנה שלא יודעים מי ואיך דגמו. זה פרוצדורלי. לא מדובר בסטטיסטיקה כי אם עניין הבקשה של הפרקליטות לקבלת דגימה חדשה בתיק הנוכחי. גם אם הוא נדגם 5 פעמים שונות בעבר והוא מופיע בחמישה כרטיסים שונים, עדיין נבקש אותו לדגימה בתיק הספציפי. הייתה דגימה במאגר בעבר וביקשנו מהמאגר להביא לנו את הפרופיל ביחידה. היחידה מציינת שהחשוד הוא זיאד אבו קמיר, ואנו מבקשים לקבל את הפרופיל שלו במאגר, ואני מקבל את זה. "לשאלה איך הגיעה הדגימה הישנה למאגר ומי דגם אותה השיב: "איך היא הגיעה למאגר? אני לא יודע. אני לא יודע מי דגם אותו אז". אשר כי היה צריך לבצע דגימה נוספת מהנאשם לצורך ההשוואה "נכון. אני אמור לבקש מהיחידה החוקרת לדגום אותו בשנית" (עמ' 8 ש' 31 - עמ' 9 ש' 13 לפרוטוקול). לשאלה האם לדגימה מהמאגר קיימים אמצעי זיהוי נוספים השיב: "על פני הכרטיס מופיע מקום למלא את

שמו המלא של הנאשם, ועל אותו כרטיס מוטבעות ט"א של אותו חשוד כדי לזהות ולאמת את אותו החשוד עם הכרטיס שלו. אפשר לאמת את הכרטיס באמצעות DNA וכן באמצעות ט"א כדי למנוע התחזות ו/או אפשרויות להתחזות. זה אימות הכרטיס באופן מלא. במקרה זה איני יודע אם זו ט"א שלו, אך יש להניח שיש ט"א על הכרטיס. אפשר ללכת ולבדוק ט"א על הכרטיס" (עמ' 10 ש' 25-29 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.) בהקשר זה אישר, כי לא בדק באם הד.נ.א קשור לט.א.

18. במילים אחרות, הדגימה שעל כרית האוויר הושוותה לדגימה ישנה שהיתה במאגר, דגימה ביחס אליה אין כל נתונים בסיסיים כגון, תאריך דגימתה, אופן הדגימה, זהות הדוגם ואופן ביצוע הבדיקה. בנסיבות אלו ובטרם מתן חוות דעת סופית, פנה המומחה ליחידה החוקרת בדרישה לדגום מהנאשם דגימת ד.נ.א עדכנית אשר תהווה דגימת ייחוס לדגימה מכרית האוויר. דרישתו זו של המומחה לא נענתה. בהקשר זה עד תביעה מס' 1 הבוחן מר גנאדי לכטרמן, נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא לקח מהנאשם דגימת ד.נ.א להשוואה כפי דרישת מז"פ, והשיב: "לא בוצעה דגימה נוספת של ה-DNA כי ראיתי שיש את הזיהוי בחלק העליון ולא ייחסתי לזה חשיבות" (עמ' 18 ש' 28-29 לפרוטוקול).

19. בנסיבות אלו ובהיעדר דגימת ייחוס עדכנית או לחילופין דגימת ייחוס ישנה שניתן ללמוד על אופן ומועד דגימתה, לא ניתן לייחס לחוות הדעת ת/2 כל משקל ראיתי בשאלת זהות הנהג.

דין בגרסת הנאשם ועד ההגנה מטעמו

20. גרסת הנאשם מתייחסת ברובה המכריע לסוגיית זהות הנהג וטענתו לפיה אדם אחר נהג ברכב במועד ביצוע העבירות.

הודעות הנאשם במשטרה

21. בתאריך 30.6.13 נגבתה הודעתו הראשונה של הנאשם (ת/9) במסגרתה מסר את הדברים הבאים: "באותו היום אני הייתי בחתונה והאוטו נגנב לי מהבית בכביש הראשי כי שכחנו את המפתחות באוטו בד"כ באיבטין לא סוגרים את האוטו כי אף אחד לא גונב." (ת/9 ש' 2-3). לשאלה היכן היתה החתונה וכיצד הגיעה אליה, השיב: בצ'ק פוסט באולם ערבי לא יודע מה השם שלו מועדון מוכר. (20:15 מתקשר לברר את שם האולם) רחוב השיש תל חנן קסטרו... הגעתי לשם עם בני אחרים שלי והאוטו שלי נשאר באיבטין. לא באתי עם האוטו הגעתי לשם עם רכב שלהם" (ת/9 ש' 5-8 לפרוטוקול). לשאלה כיצד ידע שרכבו נגנב, השיב: "אני לא ידעתי אחרי שהגעתי הביתה בשעה 02 לפנות בוקר וחזרתי חזרה לצ'ק פוסט ומצאתי את האוטו ואת המפתחות בפנים ואת המפתחות של הבית ודחפתי אותו לצד. הגיעו שוטרים למקום ונסעתי הביתה ובבוקר הלכתי להגיש תלונה כי לא ידעתי איפה האוטו הלך...אני נסעתי עם מונית ובדרך ראיתי את האוטו שלי ובדיוק אז הגיעו 2 שוטרים כאשר אני יושב ליד האוטו שלי והייתי שתוי קצת לא שיכור ידעתי מה אני עושה ביקשו ממני

את המפתחות ונתתי להם ונסעתי אחרי זה הביתה ובאתי בבוקר ואין אוטו והלכתי למשטרה" (ת/9 ש' 10-16). שלל את האפשרות לפיה אחד הנהגים זיהה אותו והדגיש כי כלל לא נהג ברכב. אישר כי לצומת לב המפרץ הגיע שוטר אשר הבחין בו ליד הרכב וכדבריו: "כן אני ישבתי ליד האוטו וחקיקתי למשטרה כי התקשרתי למשטרה". לשאלה מתי התקשר למשטרה, השיב: "בבוקר באתי לקחת את האוטו ולא היה ואחרי זה הלכתי לגפן לקחת את הטיפול שלי ובאתי אחרי זה למשטרה והחוקר אמר לי כי אני שייך לזבולון". לשאלה האם התקשר למשטרה בלילה, השיב: "כן. התקשרתי למשטרה אני חושב". נשאל לשעה בה הגיע לביתו מהחתונה והשיב: "בשעה 02-3 לפנות בוקר ואז ראיתי שאין אוטו". בהקשר הוסיף כי: "באותו יום יום רביעי. כאשר יצאתי לחתונה האוטו היה ליד הבית והמפתחות היו בפנים בסוויטש יחד עם המפתחות של הבית ונסעתי לחתונה עם בן אח שלי ורק כשחזרתי הביתה ראיתי כי אין אוטו שאלתי בכפר את האחיינים שלי אם מישהו נסע באוטו שלי ואמרו לי שלא ואז חזרתי לאולם שם לא מצאתי אותו וכאשר חזרתי חזרה הביתה במונית ראיתי את האוטו דומה לשלי ועצרתי לידו לראות אם זה הרכב שלי וראיתי כי זה הרכב שלי ודחפתי אותו לצד עם עוד אנשים שעזרו לי כי האוטו היה באמצע הכביש ולא ידעתי כי הוא עשה תאונה". חזר ושלל את האפשרות לפיה זוהה כמי שנהג ומסר בהקשר זה: "אני לא נהגתי ואני לא יודע מי נפגע ואני לא יודע על מה מדובר וראיתי את האדם בזה בפעם הראשונה ואני לא מכיר אותו". לטענה לפיה אמר לשוטרים שהגיעו למקום כי חברו נהג ברכב, השיב: "אני לא אמרתי דבר כזה. הם יכולים לכתוב מה שהם רוצים" (ת/9 ש' 27-49 לפרוטוקול).

בתאריך 7.7.13 נגבתה מהנאשם הודעה נוספת במסגרתה מסר: "אני לא הייתי נהג באוטו הזה את האוטו ואת המפתחות השארתי באוטו בבית ונסעתי יחד עם בן אח שלי לחתונה וכאשר חזרתי הביתה ראיתי כי האוטו לא שם וחזרתי לחפש את האוטו בצ'ק פוסט באולם חתונות אולי אחד מבני המשפחה לקחו אותו ונסעו איתו לחתונה. אני עם מונית נסעתי חזרה לאולם חתונות דרך הכביש החדש וכאשר הגעתי לצ'ק פוסט מול לב המפרץ באיזור ראיתי את האוטו שם באמצע הכביש וגררתי אותו לצד אני ואנשים שעזרו לי וישבתי לידו בהלם אני. הייתי גם שתוי קצת. באו שוטרים ואני דיברתי איתם ונתתי את המפתחות של האוטו לשוטרים ולקחתי מהם את מפתחות הבית ונסעתי הביתה" (ת/10 ש' 1-6). נשאל שוב האם הבחין בנזק ברכב שהיה לידו ב"לב המפרץ" והשיב: "לא ראיתי את הנזק לאוטו כי היה לילה. לא מדוייק ראיתי את הנזק וגם ראיתי כי הכריות פתוחות". לשאלה האם היה מעורב בתאונה בתאריך 26.6.13 בשעה 21.50 בצומת בז"ק חיפה, השיב: "לא זוכר אני זוכר כי האוטו היה בצ'ק פוסט אחרי תאונה". לשאלה למי הוא מרשה לנהוג ברכבו השיב: "לבני אחים שלי אבל אני יודע מי מהם נהג ברכב אני לא נהגתי" (ת/10 ש' 23-25 - ההדגשה שלי ג.ק.).

עדות הנאשם בבית המשפט

22. בבית המשפט העיד הנאשם בחקירתו הראשית: "באותו היום ביקשתי ללכת עם האחיינים שלי לחתונה. רציתי באמת שהם ינהגו ברכב שלי. לכולם יש רישיון. אמרו לי שהם לא נוסעים ברכב שלי. שהם יסיעו אותי איתם לחתונה. נסעתי עם האחין שלי ושם נשארתי בחתונה. זה מה שאני זוכר...אני בד"כ לא אוהב ללכת לחתונות. כל הזמן הייתי חי חיים אחרים ומאז שהתקרבתי לניקיון

חזרתי לחיי משפחה. כל הזמן הייתי בודד בגלל צריכת הסמים... נסעתי עם האחין שלי לחתונה. עמראן אבו-קמיר. נסעתי עמו וכשהוא בא לנסוע הביתה, אמרתי לו שאני אסע לבד. לא רציתי לנסוע עמו חזרה כי אני לא רגיל לישון בשעות מוקדמות ונהייתי מהחתונה וישבתי שם כי הרבה זמן לא השתתפתי בשמחה ולא חוויתי שמחה בלב" (עמ' 40 ש' 11-1 לפרוטוקול). הוסיף והעיד כי לאחר החתונה "הלכתי לכיוון הצ'ק-פוסט ברגל. בערך 15 עד 20 דקות. שתיתי כוסית ויסקי קטנה ומשם נסעתי הביתה. מהצ'ק-פוסט, עם מונית. כשהגעתי לבית אני מסתכל אין רכב ואין כלום. היה לי רכב מסוג "מאזדה", קרוב לאדום, בורדו. ראיתי שהרכב לא שם איפה שתמיד עמד מאחורי הבית...שאלתי את האחין שלי והוא אומר לי "לא ראיתי את האוטו שלך". זה שהסיע אותי. שאלתי אותו אולי הוא יודע או אולי מישהו לקח את האוטו או אולי הוא ראה מה אירע. הוא אמר לי שלא...חזרתי עם מונית לצ'ק-פוסט. לפני שאני מגיע לחתונה עוד פעם, לראות אם מישהו מהמשפחה לקח את האוטו, כי את המפתחות שנשארו באוטו, כי כל הזמן הם בד"כ נשארים באוטו. אם אני לא נותן הוראה, אף אחד לא נוסע באוטו הזה. נסעתי עם מונית שוב. עם מונית אחרת. לא זאת שהביאה אותי. הגעתי ובדיוק לפני שאני מגיע לתחנה ראיתי את האוטו שלי עומד בצומת מול לב המפרץ. אני לא זיהיתי אותו מיד. הגעתי אליו. נסעתי לידו. ישבתי עם עצמי והתחלתי לחשוב מי יכול לעשות לי דבר כזה. אצלנו בד"כ בכפר אף אחד לא נוגע לאף אחד בכלום. זו האמת. התחלתי לחשוב ולא רציתי להאשים אף אחד. לא ראיתי את מי אני יכול להאשים שעשה את זה. ניגשתי לאוטו והסתכלתי וזיהיתי שזה הרכב שלי. ישבתי ליד האוטו. זה היה אחרי חצות. האוטו היה באמצע הצומת ושחררתי לו את בלם-היד והגיר ורציתי לגרור אותו לצד. לא נכנסתי בפנים לרכב. יש אנשים שעצרו ועזרו לי לדחוף... גררנו את האוטו לצד הכביש. באו שני שוטרים אח"כ שאלו ודיברו איתי. אמרו לי "האוטו שלך". אמרתי להם "כן". אמרו לי "תן לנו את המפתחות" ואתה משוחרר ללכת הביתה. לקחתי את המפתחות של הבית וחזרתי הביתה. לקחו אותו למשטרה. ...הבאתי לחוקר מכתב של החתונה ואמרתי לו שהוא יכול ללכת לאולם החתונות לוודא שהייתי שם. הוא אמר לי "אתה משוחרר. כשנצטרך אותך נזמין אותך". הוא שאל אותי "עם מי נסעת?". אמרתי לו עם האחין שלי. הוא אמר לי שאביא את האחין שלי ואני אמרתי לו שאביא לו גם מכתב שמאשר שהייתי בחתונה" (עמ' 40 ש' 14 - עמ' 41 ש' 8 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק).

לטענה לפיה זוהה על ידי הנהג המעורב השיב: "אם הוא זיהה אותי, אז למה המשטרה לא עצרו אותי? אם הוא אומר שעשיתי לו משהו? איך הוא בא לפה, בדיון האחרון, והוא אפילו לא זכר איזה רכב. לא זכר את מס' תה"ז שלי. אני כשאני לוחץ לבן אדם יד, אני לא אברח. אני לא זוכר את האדם הזה. נכון שהוא היה שם, אך איני זוכר אותו בכלל. איך הוא אמר אם זה אני או לא, אני לא יודע. אני לא פגעתי בו ואני לא זוכר.. בכלל באותו היום לא נסעתי באוטו. איך הוא אומר שזה אני? איך נכנסתי בו וברחתי וכל הסיפור התעצם? אני לא מבין את הדברים" (עמ' 41 ש' 20-16 לפרוטוקול).

עד ההגנה, מר עמרן אבו-קמיר

23. אחיינו של הנאשם. הוגשו הודעותיו במשטרה. בהודעתו במשטרה מתאריך 8.7.13 (נ/4) מסר: "באותו היום אנחנו רצינו להגיע לחתונה באולמי הקארדו בחיפה וזימד רצה להגיע לשם ואני לקחתי באוטו

שלי את זיאד לחתונה ויצאנו מהכפר בשעה 17.30 ולאחר כ-10 דקות הגענו לאולם. וזיאד היה איתנו עד שעה 01.00-24.00 לערך ואחרי זה לא ראיתי אותו. אני לא לקחתי אותו חזרה לכפר אלא רק לקחתי אותו לחתונה ברכב שלי ואני הייתי הנהג ברכב...לא ראיתי אותו חוזר לאולם...מה שיש לי להגיש זה שאני לקחתי ברכב שלי את זיאד אבו קמיר לחתונה וזהו ואני לא יודע שום דבר על התאונה או על הרכב שלו. הוא היה איתי ברכב עד לחתונה והיה באולם עד שעה 01.00. זה מה שידוע לי. אין לי מה להוסיף (נ/4 ש' 1-13 - ההדגשות שלי ג.ק).

במסגרת הודעתו במשטרה מתאריך 8.7.13 (נ/5) נשאל לגבי מעורבותו של הנאשם בתאונה והעובדה שזוהה על ידי נהג אחר והשיב: "אני לא יודע שום דבר על המקרה ומה שעשיתי זה לקחתי את זיאד לחתונה ברכב שלי ואני לא יודע שום דבר על הרכב שלו ולא יודע מה קרה... אני לקחתי אותו לחתונה והוא לא ביקש ממני שום דבר. רק הוא ביקש ממני לבוא למשטרה לדבר על מה שקרה ובאתי" (נ/5 ש' 6-10) חזר ומסר כי לקח את הנאשם לחתונה.

24. בבית המשפט העיד: "אני לקחתי אותו לחתונה איתי, את הנאשם. נכנסנו שם לחתונה. זה היה בסביבות 19.00-19.30 בערב. לקחתי אותו באוטו שלי. הייתי עם הרכב של העבודה. היה לי אז בזמנו טנדר טויוטה...אני והוא היינו. לקחתי אותו וחזרתי ולקחתי את המשפחה שלי מהבית". אשר לשעת הגעתו לחתונה העיד: "הגעתי בשעה 19.30 ויצאתי בסביבות 23.00 - 23.30". מסר כי כל משפחתו היתה בחתונה וגם הנאשם: "הוא היה בחתונה. הוא ישב שם". (עמ' 29 ש' 9 - 13 ו- 21 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית העיד כי החתונה היתה בצ'ק פוסט ויצא אליה בסביבות השעה 19:30 מביתו שבאבטין לאחר שאסף את הנאשם מביתו שנמצא ליד ביתו הוא. העיד כי חזר מהחתונה לבדו ברכבו: "אני חזרתי לבד עם האוטו שלי" (עמ' 30 ש' 14 לפרוטוקול) בהמשך ולאחר שנשאל לגבי משפחתו השיב: "...אני הייתי עם המשפחה שלי. המשפחה שלך הגיעה איתי...אני החזרתי את המשפחה שלי בטנדר". לגבי אופן ההגעה לחתונה העיד: "קודם לקחתי אותו, שמתי אותו באולם, ואז חזרתי והבאתי את המשפחה שלי" (עמ' 30 ש' 13-26 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק). לשאלה מדוע לא החזיר את הנאשם כפי שהביא אותו (נסיעה כפולה פעם עבור הנאשם ופעם עבור משפחתו) וכיצד חזר הנאשם לביתו, השיב: "לא יודע" (עמ' 31 ש' 4 לפרוטוקול). העיד כי מדובר בנסיעה קצרה: "5 דקות. זה לא רחוק" (עמ' 31 ש' 10 לפרוטוקול) ואת הנאשם אסף בשעה 19:00 לערך. עוד העיד כי עזב את החתונה לפני הנאשם. עומת עם גרסתו במשטרה לפיה יצא לחתונה בשעה 17.30 והשיב: "אני לא זוכר כי לא רוצה לשקר" (עמ' 31 ש' 30 לפרוטוקול).

לשאלה מדוע לא מסר בהודעותיו במשטרה כי ביצע נסיעה כפולה, פעם עבור הנאשם ופעם עבור משפחתו והשיב: "מה אני אגיד לך? מאיפה אני זוכר? זה היה לפני הרבה זמן" (עמ' 32 ש' 8 לפרוטוקול). לגבי אופן הישיבה בחתונה העיד: "ישבתי בשולחן לבד והוא ישב עם הדודים שלי. כל המשפחה. אחד מול השני" (עמ' 32 ש' 20 לפרוטוקול). העיד כי הנאשם לא ביקש לחזור עמו מהחתונה וכן לא בירר עמו כיצד יחזור ובהקשר זה הסביר: "לא צריך. כל המשפחה שם. אולי ילך עם בן משפחה אחר" (עמ' 32 ש' 32 לפרוטוקול). עומת עם גרסתו במשטרה לפיה עזב את החתונה בין שעת חצות לשעה 01:00 ולא קודם כפי

עדותו בבית המשפט והשיב: "**אמרתי שאני לא זוכר בדיוק**" (עמ' 33 ש' 27 לפרוטוקול).

25. גרסתו של עד ההגנה אינה אמינה בעיני. קיימות סתירות מהותיות בין גרסתו במשטרה ועדותו בבית המשפט בכל הנוגע לשעת הסעת הנאשם לחתונה. בהודעותיו במשטרה מסר כי אסף את הנאשם בשעה 17:30 בעוד בבית המשפט העיד כי מדובר היה בשעה 19:00. לא מדובר בהבדל מינורי של מספר דקות אלא בשעה וחצי ויש בכך כדי לכרסם בעדותו גם בהתחשב בזמן שחלף מאז האירועים. כך גם ביחס לשעת עזיבתו את החתונה במשטרה מסר כי מדובר בשעה 23:30 בעוד בבית המשפט העיד כי עזב בין חצות ל-01:00.

אך יותר מכך, גרסתו עומדת בסתירה לפרטים רבים ומהותיים בגרסת הנאשם כפי שיפורט להלן.

דין בגרסת הנאשם

26. אינני נותן כל אמון בגרסתו של הנאשם אשר מגלה סתירות פנימיות רבות ואי התאמות מהותיות ביחס לגרסתו של עד ההגנה.

27. **ראשית**, את גרסתו הנחרצת של הנאשם בבית המשפט לפיה לא נהג ברכב ולא היה מעורב בתאונה, יש לבחון אל מול גרסתו הפחות נחרצת במשטרה. אמנם גם במסגרת הודעותיו במשטרה הנאשם הכחיש את מעורבותו בתאונה, אך אין להתעלם מכך שלשאלה המפורשת אם נהג והיה מעורב בתאונה השיב: "**לא זוכר, אני זוכר כי האוטו היה בצ'ק פוסט אחרי תאונה**" (ת/10 ש' 22-23 - ההדגשה שלי ג.ק.).

תשובתו זו של הנאשם יכולה להתיישב גם עם האפשרות שבלייל האירוע היה תחת השפעת סמים או חומרים אחרים כפי התרשמות השוטר עציון אמיר ועד התביעה מתן אליה והעובדה שמספר שעות לאחר התאונה נמצא שוכב ליד רכבו בצומת לב המפרץ כשהוא מתקשה לתקשר (ראה דו"ח הפעולה ת/15 כמצוטט לעיל), ולא מן הנמנע כי מפאת מצבו לא זכר את כל אירועי אותו היום.

28. **שנית**, במועד האירוע במקום מציאת הנאשם ורכבו מסר הנאשם גרסה שונה לחלוטין. הנאשם טען בפני השוטר כי חברו שעזב את המקום נהג ברכב (ראה דו"ח פעולה ת/15). אמנם בבית המשפט הנאשם הכחיש כי אמר את הדברים לשוטר: "**אמרתי שהאוטו נגנב ליד הבית. לא אמרתי שחבר נהג לי ברכב. בכלל לא דיברתי מילים כאלו**" (עמ' 42 ש' 13 לפרוטוקול), אך גרסת השוטר בהקשר זה לא נסתרה כלל ואני קובע כי גרסתו הראשונית של הנאשם בפני השוטר הייתה כי חברו נהג ברכב.

יש בעובדה שהנאשם שינה בהמשך את גרסתו וטען כי הרכב נלקח ללא רשותו וללא ידיעתו, כדי לפגוע באמינותו ולהחליש את גרסתו הנוכחית.

29. **שלישית**, גרסת הנאשם מעלה תהיות רבות ואינה מתיישבת עם שורת ההיגיון בכמה וכמה נושאים מהותיים כפי שיפורט להלן.

בהודעתו הראשונה במשטרה מסר כי הגיע לביתו מהחתונה בשעה **02.00** לפנות בוקר (ת/9 ש' 10), גרסה שאינה מתיישבת עם העובדה שנצפה שוכב ליד רכבו בצומת "לב המפרץ" בשעה **00:40** (ראה דו"ח הפעולה ת/15). הנאשם נשאל לעניין זה והשיב: **"לא בשעה 02.00. אמרתי אחרי חצות. האמת שלא הסתכלתי על השעון אבל אני יודע שזה אחרי חצות...איך שעה וחצי קודם? לא נכון"** (עמ' 47 ש' 25-20 לפרוטוקול). מדובר בפער זמנים של לא פחות משעה וחצי (ואף יותר) אם לוקחים בחשבון את הזמן שחלף מרגע הגעתו לביתו בשעה 02:00, ניסיונותיו בכפר לברר היכן רכבו ונסיעתו חזרה במונית והגעתו ל"לב המפרץ". יודגש, כי לא מדובר בפער זמנים אותו ניתן לנסות ולהסביר בהתרופפות זיכרונו של הנאשם בחלוף השנים, זאת מהטעם שמדובר בגרסה אותה מסר הנאשם כבר אז בחקירתו במשטרה. יש בדברים כדי לכרסם באופן משמעותי בגרסת הנאשם אשר אינה מתיישבת עם העובדות בשטח.

האופן בו נמצא הנאשם ליד רכבו כשהוא שכוב ואינו מתקשר (ראה דו"ח הפעולה ת/15), אינו מתיישב עם עדותו המלמדת על ערנות ותושייה כפי שבאו לידי ביטוי בגרסתו, לפיה עם הגעתו לביתו לאחר החתונה הבחין שרכבו נעלם ופעל מיידית לאיתורו (פנייתו לתושבי הכפר ולאחיינו), הזמנת המונית לצורך איתור הרכב וזיהוי רכבו כשהוא ישוב בתוך המונית. ערנותו ופעלתנותו של הנאשם כפי גרסתו, רחוקות מלהתיישב עם שכיבה ליד הרכב וקשיים בתקשורת עמו. יש באלה כדי להטיל צל כבד על גרסתו.

בבית המשפט נשאל הנאשם לכתובת החתונה והשיב: **"בצ'ק-פוסט באזור התעשייה"** (עמ' 43 ש' 4 לפרוטוקול) ולא זכר את שם הרחוב. כאשר עומת עם גרסתו במשטרה אז אמר כי מדובר ברח' השיש בתל חנן, השיב: **"חשבתי שם"** (עמ' 43 ש' 8 לפרוטוקול). כאשר עומת עם העובדה שתשובתו אז הייתה לאחר שניתנה לו הזדמנות לברר את העניין, השיב: **"יכול להיות שזה נכון, כי הייתה חתונה אחת בתל חנן. לא ידעתי שיש בצ'ק-פוסט אולם העושה חתונות ערביות בנוסף. כל מה שזכור לי הוא שהייתי שם ברח' השיש פעם אחת. זכור לי שזה שם, אז כנראה זה יצא ממני שזה רח' השיש בתל חנן...לא. זה לא יצא בתל חנן. זה בצ'ק-פוסט"** (עמ' 43 ש' 16-12 לפרוטוקול). יש בשינוי גרסתו של הנאשם בהקשר זה כדי להחליש את גרסתו לפיה נכח באותה חתונה. בהקשר זה, הנאשם לא הציג במהלך המשפט את ההזמנה לאותה החתונה למרות שלטענתו הייתה בידיו. לשאלה מדוע לא הראה לחוקר את ההזמנה לחתונה, השיב: **"לחוקר הראיתי. לא לשוטרים"** (עמ' 46 ש' 27 לפרוטוקול). הנאשם נחקר במשטרה פעמיים ואם היה מציג את ההזמנה לחתונה הדבר היה בא לידי ביטוי בחקירה או בדרך אחרת. יודגש כי החוקר כלל לא נשאל בעניין במסגרת חקירתו הנגדית ולא נטען בפניו כי ההזמנה לחתונה הוצגה אך אינה מצויה בתיק החקירה.

לטענת הנאשם יצא מאולם החתונות והלך רגלית לצומת הצ'ק פוסט על מנת לקחת מונית לביתו. יכול היה להזמין מונית ישירות לאולם החתונות ולא ללכת 20 דקות לשם כך. נשאל בעניין והשיב: **"אני לא מכיר מספרי טלפון של מונית...כי אין לי מספרי מוניות ולא ביקשתי מאף אחד. אני לא עובד ולא לחוץ בזמן או למהר. אמרתי שאלך קצת ברגל, אתאוורר קצת, אנשום אוויר"** (עמ' 45 ש' 15-12 לפרוטוקול). לשאלה

מדוע לא הלך לצומת "לב המפרץ" מיקום הקרוב יותר לאולם החתונות, השיב: **"שם יש את הכביש אח"כ אני צריך להיכנס לתוך לב המפרץ שם עומדות מוניות. אמרתי שאעצור מונית באמצע הדרך וזה מה שהיה"** (עמ' 45 ש' 19-20 לפרוטוקול). תשובותיו של הנאשם אינם אמינות. הנאשם בוחר שלא להזמין מונית למרות שיכול היה לעשות כן בנקל גם באמצעות בני משפחתו שנכחו באירוע. בנוסף הנאשם בחר דווקא בדרך הארוכה כאשר יכול היה לבחור בדרך קצרה יותר. תשובותיו של הנאשם בהקשר זה מתפתלות ואינן אמינות בעיני.

לטענת הנאשם עם הגעתו לביתו לאחר החתונה, הבחין כי רכבו נעלם ובהתאם הזמין מונית על מנת לחזור לאולם החתונות ולברר באם אחד מקרובי משפחתו עשה שימוש ברכב. מדובר ב"נסיעה מיותרת", הרי יכול היה בנקל להתקשר אל בני משפחתו ולברר זאת. בהקשר זה אינני מקבל את תשובתו בעניין: **"אין לי אף מספר טלפון של מישהו מהמשפחה בנייד. אני לא כל כך איתם בקשר"** (עמ' 44 ש' 3 לפרוטוקול). גם אם לא היה עמם בקשה הרי יכול היה לברר זאת עם אחיינו. לגרסת הנאשם מיד שגילה כי רכבו נעלם שאל אנשים בכפר וגם את אחיינו שהסיעו לחתונה אם הם יודעים דבר בעניין, אך קיבל תשובה שלילית. בשלב זה יכול היה לבקש מאחיינו להסיעו בחזרה או לפחות לבקש ממנו לברר את העניין מול יתר בני המשפחה, או לקבל ממנו את מספרי הטלפון של בני המשפחה שהיו עדיין באולם החתונות. אך במקום כל אותן אפשרויות, הנאשם בחר להזמין מונית ולחזור לאולם החתונות.

גם נסיבות הזמנת המונית תמוהות, זאת לאור גרסתו של הנאשם לפיה אינו מחזיק במספרי טלפון של מוניות. נשאל על כך והשיב: **"הנהג נתן לי את המספר שלו ואז התקשרתי אליו והוא שלח לי מונית אחרת"** (עמ' 45 ש' 26 לפרוטוקול). בהקשר זה נשאל מודע לא מסר את פרטי הנהג ומספר הטלפון שלו במסגרת חקירתו במשטרה על מנת שזה יאמת את גרסתו והשיב: **"את האמת, לא חשבתי על זה שזה כל כך חשוב. אני לא יכול לחשוב על כל דבר. לפעמים אני לא זוכר מה אכלתי אתמול"** (עמ' 45 ש' 28-29 לפרוטוקול). גרסתו זו של הנאשם אינה אמינה בעיני. אילו אכן החזיק בידו במספר הטלפון של נהג המונית, היה מוסר אותו לחוקר כדי שאותו נהג מונית יתמוך בגרסתו לפיה הסיעו מביתו חזרה לאולם החתונות ובדרך הבחינו במקרה ברכבו של הנאשם בצומת "לב המפרץ".

ככל שהנאשם אכן מצא את רכבו בצומת "לב המפרץ" היה מצופה ממנו להתקשר למשטרה ולדווח על גניבת רכבו. נשאל בעניין והשיב: **"לא. את האמת לא. באותו היום לא...כי לא חשבתי על זה. אני נשארתי המום"** (עמ' 44 ש' 29-31 לפרוטוקול). לשאלה מדוע לא דיווח למשטרה על גניבת הרכב עם הגעתו לביתו ובהמשך על מציאתו, השיב: **"את האמת ישבתי המום ליד האוטו לחשוב מי עשה לי דבר כזה. אולי השונאים שלי מהעבר בסמים שיש בעיות עם מישהו מתקופתי בסמים, ואולי מישהו עשה לי את זה בכוונה. לא חשבתי על משטרה באמת. עכשיו אלוהים נתן לי לעשות רישיון נהיגה והכול, ופתאום הרכב שלי נגנב ואני מנסה לתקן, וכל פעם שאני מנסה לקום אני מקבל איזושהי מכה"** (עמ' 45 ש' 3-6 לפרוטוקול).

אציין כי לא נעלמה מעיני העובדה שמדובר בנאשם שאינו שש ליצור מיוזמתו קשר עם המשטרה ובוודאי שלא חפץ לערב מי מבני משפחתו בחשד שעשו שימוש ברכבו ללא רשותו. עם זאת, יכול וצריך היה לציין בפני השוטר עציון אמיר שהגיע לצומת "לב המפרץ", כי רכבו נגנב או כי נעשה בו שימוש ללא ידיעתו ואת זאת הנאשם לא

עשה. במקום זאת טען כאמור לעיל כי חברו שעזב את המקום עשה שימוש ברכב.

כך גם יש לתמוה על גרסת הנאשם לפיה חשד שמי מבני משפחתו עשה שימוש ברכבו כאשר לגרסתו בני המשפחה כבר היו בחתונה בזמן שהוא עזב את הבית כשרכבו עדיין בבית. הנאשם נשאל בעניין והשיב: **"אז לא חשבתי באותו יום"** (עמ' 48 ש' 13 לפרוטוקול).

30. **רביעית**, גרסת הנאשם אינה מתיישבת עם חלקים מהותיים בגרסת עד ההגנה, אחיינו מר עמרן אבו קמיר.

הנאשם נשאל לסוג שבו נהג אחיינו והסיעו לחתונה והשיב: **"זה היה רנו סטיישן שנסעתי עם האחין שלי. רכב סגור, רנו. קבינה. זה מה"רנו" החדשות... האוטו הזה חונה ליד הבית שלו. אני מכיר את זה"** עמ' 46 ש' 32 - עמ' 47 ש' 4 לפרוטוקול - ההדגשה שלי ג.ק.). גרסתו זו עומדת בסתירה ברורה לגרסת האחין לפיה מדובר היה ברכב טנדר מסוג טיוטה (ראה עדותו בעמ' 29 לפרוטוקול כמצוטט לעיל). מדובר בסתירה מהותית הנוגעת ללב גרסת הנאשם, לפיה לא נהג ברכבו אלא הגיע עם אחיינו. יודגש, כי מדובר בהבדל מהותי, לא רק בסוג היצרן (טיוטה ורנו) אלא גם בסוג הרכב (טנדר לעומת פרטי).

סתירה נוספת עולה מגרסת הנאשם לפיה אחיינו הסיע לחתונה קודם את משפחתו ואחר כך את הנאשם, בעוד שאחיינו טען שתחילה הסיע את הנאשם לחתונה ואח"כ את משפחתו. הנאשם נשאל בעניין והשיב: **לא יכול להיות... הוא לקח את משפחתו קודם ואח"כ הוא בא חזר ולקח אותי. לא יכול להיות שזה היה טיוטה. זה רנו. אולי הוא מתבלבל. כל יום הוא נוסע ברכב אחר. זה של העבודה"** (עמ' 47 ש' 29-32 לפרוטוקול).

הנאשם עומת עם גרסת האחין לפיה אסף אותו מביתו ולא מבית האחין, והשיב: **"הוא רצה לשים את המשפחה שלו בחתונה. אבל לפני שהסיע אותם בא אלי. הוא אמר לי "דוד, אל תפחד. לא אשאר אותך בבית ואני חוזר לקחת אותך אחרי שאקח את המשפחה שלי". זה מה שהיה... הבתים ממש צמודים שלושה מטרים האחד מהשני. אי אפשר לומר מאיזה בית"** (עמ' 48 ש' 9-5 לפרוטוקול). נוכח קרבת הבתים, לא מדובר בסתירה מהותית אך זו מצטרפת ליתר הסתירות.

הנאשם עומת עם גרסת אחיינו במשטרה לפיה אסף את הנאשם בשעה 17:30 ולא בשעה 19:00 כפי גרסתו והשיב: **"אני זוכר שהוא לקח אותי 19.00-19.15 מהבית"** (עמ' 48 ש' 21 לפרוטוקול)

לשאלה האם אחיינו בירר עמו כיצד הוא חוזר לביתו השיב: **"כן. אמרתי לו שהוא יכול לנסוע והכול יהיה בסדר"**. כאשר עומת עם גרסת האחין לפיה לא שאל אותו דבר בעניין, השיב: **"הוא שאל אותי. אני לא יודע מה הוא אמר בחקירה אבל אני יודע שהוא שאל אותי. אני לא אחראי על מה שהוא אמר בחקירה. אני אחראי על מה שהוא דיבר עמי"**. (עמ' 48 ש' 27-30 לפרוטוקול).

עוד ייאמר, כי אחיינו של הנאשם לא העיד בשום שלב כי לאחר שחזר מהחתונה, הנאשם הגיע לביתו וניסה לברר האם יודע היכן רכבו ומי עשה בו שימוש. מדובר בעובדה מהותית ומצופה היה מעד ההגנה להעיד עליה. בהקשר זה, האחין גם לא אמר דבר בעניין במסגרת הודעותיו במשטרה. יש בכך כדי להחליש את גרסת הנאשם.

בשולי הדברים, יש לתהות גם על צירוף המקרים יוצא הדופן בו הנאשם במהלך נסיעתו במונית חזרה לחתונה מבחין ברכבו בצומת לב המפרץ. הנאשם נשאל בעניין והשיב: **"אני לא יודע מה להגיד לך. גם אותי כל העניין הזה מסקרן. עד היום אני חושב מי לקח לי את האוטו. ניסו פעם לפגוע לי באוטו"** (עמ' 49 ש' 6-7 לפרוטוקול). כך גם לא ברור מדוע החליט הנאשם לחזור ולאתר את רכבו אם אינו מחזיק ברישיון נהיגה ולא יכול היה להחזירו בעצמו. אמנם לא מדובר בסוגיות שאינן מתקבלות על הדעת, אך הן אינן מוסיפות לאמינותו של הנאשם.

31. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את גרסת הנאשם אשר אינה מתיישבת עם הגיונם של דברים, עם יתר הראיות ועומדת בסתירה של ממש לגרסת עד ההגנה בנושאים מהותיים.

לסיכום

32. ראשית ייאמר, כי אין בראיות המאשימה גם בצירוף הסתירות והיעדר האמון בגרסת הנאשם ועד ההגנה, כדי ללמד על זהות נהג המזדה מעבר לספק סביר. לכל היותר ניתן לקבוע כי המאשימה הוכיחה במאון ההסתברויות ואף מעבר לכך, כי הנאשם היה זה שנהג ברכב המזדה.

33. עם זאת, הנאשם לא סתר כלל את חזקת הבעלות, בוודאי שלא במידה הנדרשת ממנו בהליך זה. הנאשם לא הוכיח כלל את טענתו, לפיה אדם אחר שזהותו אינה ידועה לו עשה שימוש ברכבו שלא בידיעתו או רשותו.

כאמור לעיל, גרסת הנאשם אינה אמינה וזאת בלשון המעטה. בעדותו נתגלו סתירות רבות ומהותיות היורדות לבסיס גרסתו, סתירות המשמיטות כל בסיס ראיתי ראשוני וקלוש שיש בו כדי לתמוך באותה גרסה. שלא כפי טענת ההגנה בסיכומיה, גרסת הנאשם רחוקה מלהיות עקבית והגיונית. אינני שותף לטענת ב"כ הנאשם לפיה מדובר בסתירות זניחות אותן יש לבחון גם לאור הזמן הרב שחלף. גרסת ההגנה מבוססת בעיקרה על טענת הנאשם לפיה שהה במחיצת אחיינו אשר הסיעו לחתונה. בדיקת אמיתות הגרסה מבוססת גם על אותם פרטים טכניים כגון סוג הרכב בו נסע, שעת הנסיעה, סדר ההסעה (קודם אותו או בני משפחה אחרים) וכד'. אימות גרסת הנאשם עובר גם דרך אותה שרשרת עובדתית.

יצוין, כי מרבית הסתירות מהותיות והצטרפותן יחדיו אינה מאפשרת מתן אמון בגרסת הנאשם.

34. מעבר לנדרש, גרסת הנאשם אף אינה מתיישבת עם זיהויו על ידי הנהג המעורב כמי שנהג ברכב המזדה. גם אם לא מדובר בראיה שיש בה כדי ללמד על זהות הנהג מעבר לספק סביר, יש בה כדי לכרסם בגרסת הנאשם שגם כך לא הוכחה כאמור לעיל.

35. עוד אציין, כי אינני מקבל גם את גרסת הנאשם ביום האירוע כפי שנמסרה לשוטר ולפיה חברו נהג ברכב ועזב את המקום, גרסה אשר עומדת בסתירה לגרסאותיו האחרות של הנאשם. כך או כך, גרסה זו אינה יכולה להוות טענת הגנה, מהטעם שהנאשם לא הצביע על זהותו של אותו חבר עלום.

36. כך גם אין בעובדה שלא בוצע לנאשם מסדר זיהוי חי/תמונות כדי לתמוך בגרסתו. כאמור, גם אם היה נערך מסדר זיהוי והעד לא היה מזהה את הנאשם כמי שנהג, לא היה בכך כדי להועיל לנאשם שכאמור לא סתר את "חזקת הבעלות" וגרסתו לא הוכחה כלל.

37. אשר לטענת ב"כ הנאשם לפיה היה על המשטרה לחקור בני משפחה נוספים כדי לברר את טענת ה"אליבי" של הנאשם, הרי שהעד המרכזי בעניין, אחיינו, נחקר בעניין פעמיים ולא ניתן לומר כי המשטרה לא פעלה בהקשר זה במידה הנדרשת והמתחייבת ממנה לגילוי האמת. בהקשר זה, הנאשם עצמו לא מסר בחקירתו שמות נוספים של בני משפחתו כדי שיתמכו בגרסתו ואף לא זימנם כעדי הגנה. יש בהימנעות הנאשם מזימונם של בני משפחה נוספים להעיד לטובתו כדי להחליש את גרסתו. יצוין כי הנאשם לא נתן כל הסבר להימנעותו זו הפועלת לחובתו.

38. כך גם לא מצאתי ממש בטענת ההגנה לפיה מסלול נסיעתו של הנאשם, בהנחה שהיה מעורב בתאונה, אינו מתיישב עם אופן מציאת הרכב בצומת "לב המפרץ". התאונה התרחשה בשעה 21:50 לערך בעוד הנאשם נמצא ליד רכבו בשעה 00:40. מדובר בפרק זמן של כשעתיים וחצי במהלכו הנאשם יכול היה לנהוג למרחקים ארוכים ולשנות כיווני נסיעה וכד'.

39. במסגרת סיכומי טען ב"כ הנאשם כי למרות שלא כפר במעורבות רכב הנאשם בתאונה, יש לבחון גם את האפשרות שרכב אחר היה מעורב בתאונה נוכח העובדה שהעד מר איליה מתן מסר שני מספרי רישוי. טענה זו אינה מתיישבת עם עמדתו המפורשת במהלך כל המשפט לפיה רכבו היה מעורב בתאונה, עובדה שלא הייתה במחלוקת בשום שלב. הגם שבנסיבות אלו אין כל מקום להידרש לטענה זו, גם לגופו של עניין יש לדחותה וזאת ממספר טעמים: בוצעה התאמת נזקים וקיימת התאמה המלמדת כי היה זה רכבו של הנאשם שהיה מעורב בתאונה ולא רכב אחר, התאמה עליה ההגנה לא חלקה בשום שלב (ראה לוח תצלומים ת/7 וממצאי הבוחן כפי שבאו לידי ביטוח בדו"ח הבוחן ת/5 ס' 8). בנוסף עד התביעה מר מתן איליה רשם את מס' רכב הנאשם בזירת האירוע ומסר את מספר הרישוי בחקירתו במשטרה (נ/3 ש' 13) ואף ציין כי מדובר ברכב אדום. העד התייחס לטענת ההגנה בהקשר זה וציין מפורשות בעדותו כי מספר הרישוי שמסר במשטרה הוא מספר הרכב שפגע בו וגרסתו זו לא נסתרה (עמ' 27 ש' 1-13 לפרוטוקול).

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר בעוד הנאשם לא סתר כלל את חזקת הבעלות. בהתאם, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשע"ז, 16/01/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ב"כ המאשימה יטען לעונש ובהמשך אשקול את עתירת הסנגור.

ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשע"ז, 16/01/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור עתירתה העונשית של המאשימה וטיעוני הסנגור, בטרם ייגזר דינו של הנאשם, אני מורה על הגשת תסקיר שירות המבחן, אשר ייערך בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בית המשפט מצוין כי אין בהגשת תסקיר שירות המבחן, כדי לחוות דעה באשר לגזר הדין שיוטל על הנאשם בסופו של דבר.

נקבע לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר שירות מבחן ליום 23.5.17 בשעה 10.00.

התייצבות הנאשם - חובה, אחרת יישפט בהיעדרו, ויוצא נגדו צו הבאה.

כתובת הנאשם: ..

פקס ב"כ הנאשם: 04-6334044. טלפון ב"כ הנאשם: 052-7454711.

באחריות הנאשם ובא כוחו לוודא זימונו והתייצבותו של הנאשם לפגישות אצל שירות המבחן למבוגרים.

מובהר לנאשם, כי ככל שלא יעשה כן ולא יתייצב או לא יברר מועד הזימון לשירות המבחן, לא תהיינה דחיות נוספות לצורך כך.

המזכירות תעביר העתק החלטתי זו לשירות המבחן, אשר יעביר תסקיר מטעמו עד למועד הדיון.

אני פוסל את הנאשם מלנהוג או מלהחזיק רישיון נהיגה עד תום ההליכים נגדו וזאת החל מהיום בשעה 12:00.

לאור העובדה שהנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה המזכירות תוציא לנאשם אישור הפקדה ללא צורך בתצהיר.

ניתנה והודעה היום י"ח טבת תשע"ז, 16/01/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

הוקדעלידימירבכהוןיניאק